

ΔΕ "ΒΓΑΙΝΕΙ" Ο ΟΑΣΑ;

ΔΕ "ΒΓΑΙΝΟΥΜΕ" ΟΥΤΕ ΕΜΕΙΣ!

Η κρίση δεν είναι εποχική ασθένεια να περάσει και να φύγει. Μπορεί τα τελευταία χρόνια να ακούσαμε συνεχείς αντιμνημονιακές κορώνες και υποσχέσεις αριστερής διαχείρισης για πιο ανθρώπινο τάχα καπιταλισμό. Αλλά ανεξάρτητα από το τι ήθελε καθένας να πιστέψει, ο καπιταλισμός- ειδικά - σε κρίση συνεχίζει ακάθεκτα να οξύνει τις ταξικές αντιθέσεις και να πολλαπλασιάζει τους οικονομικούς και κοινωνικούς αποκλεισμούς. Χιλιάδες άνεργοι παραμένουν ανασφάλιστοι, χωρίς πρόσβαση σε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, άνθρωποι κάνουν περικοπές σε βασικά αγαθά όπως η θέρμανση και εκατοντάδες νεοάστεγοι γεμίζουν όλο και περισσότερο την τρύπα του κοινωνικού περιθωρίου.

Γιατί η περιβόητη οικονομική ανάκαμψη και εθνική ανάπτυξη θα συνεχίσει να βασίζεται σε μείζονα βαθμό στην λεηλασία των εκμεταλλευόμενων. Οι εργαζόμενοι με τους μισθούς χαρτζιλίκι, οι άνεργοι, με ή χωρίς επίδομα, οι συνταξιούχοι που στηρίζουν ολόκληρες οικογένειες δεν έχουμε «θυσιαστεί» αρκετά φαίνεται. Έτσι στη συνολική αύξηση του κόστους ζωής (αυξημένοι φόροι, ακρίβεια βασικών αγαθών, φουσκωμένα τιμολόγια ΔΕΚΟ κ.α.), προστέθηκε το τελευταίο διάστημα η αύξηση της τιμής των εισιτηρίων στα Μέσα Μεταφοράς, που ανέβηκαν πάλι στο 1,40€. Διαμορφώνοντας, παράλληλα, ένα ακόμη πεδίο για την επέκταση των αποκλεισμών, του ελέγχου και της καταστολής των απο κάτω.

Τα ΜΜΜ, ως συστήματα συγκοινωνιών, τα χρησιμοποιούμε αναγκαστικά για τις μετακινήσεις μας μέσα στην πόλη και δεν δημιουργήθηκαν για να διευκολύνουν γενικά και αόριστα τη ζωή μας, αλλά κυρίως για να διευκολύνουν την καθημερινή ροή – μετακίνηση εργαζομένων και καταναλωτών. Το ποσό που πρέπει να δαπανήσει όμως ένας εργαζόμενος για τη καθημερινή μετακίνηση στην εργασία του σε ένα έτος αντιστοιχεί σε περίπου ένα βασικό μισθό. Όσον αφορά την «ανθρωπιστική ελάφρυνση» που παρέχει εδώ και κάποιους μήνες το κράτος στους δηλωμένους ανέργους, αυτή σε καμία περίπτωση δεν καλύπτει τους επίσης χιλιάδες αδήλωτους ανέργους και τους χιλιάδες ανθρώπους που βρίσκονται στο όριο μεταξύ ανεργίας και επιβίωσης. Όσους κι όσες «ζουν» με περιστασιακά μεροκάματα μαύρης εργασίας, με συμβάσεις του μήνα ή δουλεύουν χωρίς να πληρώνονται.

Ταυτόχρονα, το κυβερνητικό επιτελείο του υπουργείου συγκοινωνιών, αναζητά νέους τρόπους ελέγχου των μετακινήσεων. Με πανάκριβα ηλεκτρονικά συστήματα, όπως τις κάμερες που τοποθετούνται στα νέα λεωφορεία, το επερχόμενο μέτρο του ηλεκτρονικού εισιτηρίου και τις μπάρες τύπου τουρνικέ, αλλά και την τοποθέτηση μπάτσων σε όλους τους σταθμούς του ΜΕΤΡΟ και του ΗΣΑΠ . Ούτως ώστε να ανακόψει από τη μία, την επιβίβαση χιλιάδων ανθρώπων χωρίς εισιτήριο και από την άλλη τις αυθόρμητες κινήσεις αλληλεγγύης μεταξύ των επιβατών (ανταλλαγές εισιτηρίων, αποτροπή προστίμων από ελεγκτές κ.ά.). Κι όλα αυτά, όταν δύο χρόνια μετά το θάνατο του 18χρονου θανάση Καναούτη για ένα εισιτήριο στο Περιστέρι, οι ελεγκτές συνεχίζουν να παίζουν τον κανιβαλικό τους ρόλο στην επιβολή προστίμων, απέναντι σε ανθρώπους που αδυνατούν πραγματικά να πληρώσουν εισιτήριο. Με ρατσιστικές συμπεριφορές και απειλές σε μετανάστες και μετανάστριες που βρίσκονται και στη δυσκολότερη θέση είτε οικονομικά είτε λόγω έλλειψης χαρτιών. Με πολλούς από αυτούς (βλ. ΕΘΕΛ) να μπαίνουν εθελοντικά στο σώμα λόγω των bonus από τα πρόστιμα. Καλά δασκαλιέμένοι από τους πολιτικούς τους προϊσταμένους και τη διοίκηση του οργανισμού οι περισσότεροι, δε διστάζουν να στιγματίζουν τους επιβάτες που εντοπίζουν χωρίς εισιτήριο και αρνούνται να δώσουν στοιχεία ή να πληρώσουν απευθείας το πρόστιμο με την γνωστή επωδό ότι τάχα ρίχνουν το βάρος στις πλάτες των υπολοίπων. Όπως κάθε «ευσπόληπτη» εταιρεία, αλληλωση, έτσι κι ο ΟΑΣΑ έχει ως απαραίτητο γρανάζι τους ρουφιάνους του, ώστε να διευρύνει τον εισπρακτικό του μηχανισμό, την τιμωρία και την πειθάρχηση των πελατών-επιβατών.

Κι όλα αυτά γιατί δεν «βγαίνει» ο ΟΑΣΑ. Γι' αυτό θα πρέπει να ενταθεί το κυνήγι των «πληθρεπιβατών», τα σωληνάκια και τα φίλτρα των λωφορείων να μην ανανεώνονται, το μόνιμο τεχνικό προσωπικό να μειώνεται. Γι' αυτό συνεχίζονται οι μίζες συγγενών και φίλων σε σημείους διαγωνισμούς και οι συμβάσεις με εξωτερικούς προμηθευτές (τεχνικός εξοπλισμός με νέα μηχανήματα και κάμερες, εργολάβοι καθαρισμού και ασφάλειας, τεχνικής υποστήριξης και συντήρησης κ.α) φορτωμένες με υπέρογκα ποσά και ασφαλιστικές καλύψεις. Τι κι αν πωλητές από αυτές τις εταιρείες, ιδίως σε κλάδους όπως ο καθαρισμός ισορροπούν μεταξύ κάτεργου και μαφίας. **Δε «βγαίνει» λοιπόν ο ΟΑΣΑ, όπως δε «βγαίνουν» τα τελευταία χρόνια τα αφεντικά, οι τραπεζίτες και οι εφοπλιστές. Για τη «διάσωση» των οποίων επιβάλλεται από το κράτος η κοινωνική ισοπέδωση.**

Ζούμε σε γκρίζες μεγαλουπόλεις, σε γειτονιές απλωμένες από άκρη σε άκρη, με διαχωρισμένες ζώνες οικονομικής και κοινωνικής δραστηριότητας. Ζώνες που ενοποιούνται, όμως, από τις ανάγκες εξάπλωσης του κεφαλαίου και της εύρυθμης κυκλοφορίας του εμπορεύματος. Εμπορικά κέντρα, υπηρεσίες, νοσοκομεία, σχολεία, φροντιστήρια, επιχειρήσεις, καφετέριες... Κόμβοι μιας κατακερματισμένης πόλης που απαιτούν από εμάς μια διαρκή κινητικότητα, σε ένα πλαίσιο ασφυκτικά προσδιορισμένο από τη συνθήκη της μισθωτής εργασίας και την κουλτούρα της κατανάλωσης. Ένα πλήγμα από ανάγκες και καταναγκασμούς που γεννούν την ανάγκη της μετακίνησης, για την οποία επιβάλλεται να πληρώσουμε αδρά κι από πάνω. Σε μια συνθήκη, όπου το κράτος και οι μηχανισμοί του μας υπόσχονται περαιτέρω φτωχοποίηση, μπάρες και απαγορεύσεις, έλεγχο και καταστολή. Όμως εμείς, που η αγωνία της επιβίωσης διαπερνά κάθε πτυχή της καθημερινότητάς μας, είναι ζητούμενο να μην είμαστε απαθείς. **Να μην αφήσουμε κανέναν μόνο και καμία μόνη απέναντι στους ρουφιάνους, τους μπάτσους και τους ελεγκτές, τους μαυραγορίτες και κάθε λογής -κρατικούς ή μη- νταβατζήδες. Να διευρύνουμε κινήσεις αλληλεγγύης στα λωφορεία και τα τρένα, στις εφορίες, στους εργασιακούς χώρους και τις γειτονιές. Από τις συλλογικές επανασυνδέσεις ρεύματος και τα μπλοκαρίσματα ενάντια στις επερχόμενες κατασχέσεις πρώτης κατοικίας μέχρι τη δημιουργία αυτοοργανωμένων κοινωνικών δομών. Να αντιληφθούμε ξανά τη σημασία των κοινοτήτων αγώνα, ενάντια στην εκμετάλλευση και την καταπίεση, στη βάση των δικών μας αναγκών και επιθυμιών.**



ΑΡΝΗΣΗ
ΠΛΗΡΩΜΩΝ
εισιτηρίων, προστίμων

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
μεταξύ των από κάτω
ή ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ
του κράτους, των αφεντικών και
των ρουφιάνων τους